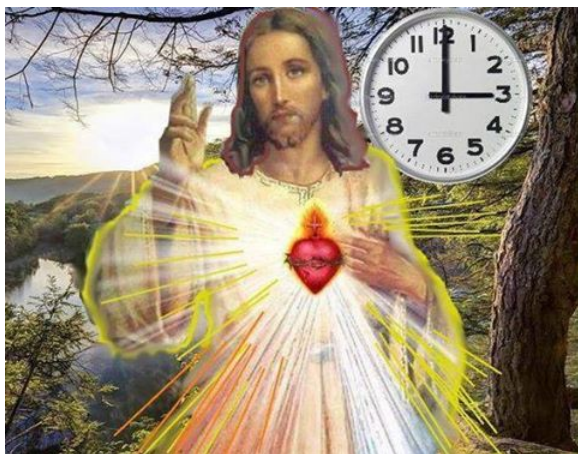


Niedzielną Msza święta—obowiązkiem każdego chrześcijanina.



Choć minął już rok Miłosierdzia Bożego nie zapominajmy o modlitwie -- Koronki do Bożego Miłosierdzia.

My mamy za co dziękować Bogu i mamy o co prosić, a szczególnie o pokój na Ukrainie i w świecie.

Więc znajdziemy parę minut

na tę krótką modlitwę codziennie o godz.15.00, a jeżeli w ten czas jesteśmy bardzo zajęci, to wieczorem, wspólnie z Rodziną.

Pismo „**Źródło wiary**” – Salezjańska parafia rzymskokatolicka pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Przemyślanach k-Lwowa ul. Czupernosowska 3. Tel./fax +38 032 632 23 28; [www. Przemyslany-sdb.com](http://www.Przemyslany-sdb.com); ks.piotr.sdb@op.pl

Ks. Piotr Smolka – z dopisem na odbudowę wieży Kościoła w Przemyślanach na Ukrainie

Bank PKO S.A. Grupa PKO S.A. II Oddział w Krakowie nr konta: 62124014441111001008304659

ŹRÓDŁO



WIARY



Sierpień 2017r.



Kochaj Matkę Bożą. Czyń wszystko,
aby ludzie Ją kochali i odmawiaj
rózaniec ku Jej czci.
Jest to najskuteczniejsza broń przeciw
działaniom szatana na świecie.

Św. Ojciec Pio

KALENDARZ LITURGICZNY – SIERPIEŃ. W TROSCE O BOŻE ŻYCIE.

6. VIII. -- Święto Przemienienia Pańskiego.
8. VIII. -- Wspomnienie św. Dominika.
10. VIII. -- Święto św. Wawrzyńca Diakona.
14. VIII. -- Wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego.
15. VIII. -- Uroczystość Wniebowzięcia NMP.
22. VIII. – NMP Królowej.
24. VIII. -- Święto św. Bartłomieja Apostoła.
26. VIII. -- Uroczystość NMP Częstochowskiej.
29. VIII. -- Wspomnienie Męczeństwa św. Jana.
-



Pobłogosław, Matko Boża
wierne dzieci Twe.
Daj im słodki pokój
o co proszą Cię!
Weź nas w Swą opiekę,
nie opuszczaj nas.
Broń nas od złego dziś
i w każdy czas.
Pobłogosław myśli, czyny
wspierać chciej.
We dnie, w nocy, Matko
nas w opiece miej.
Prowadź nas śladami
pobożności Twej.
Serca Twoich dzieci
wciąż rozgrzewać chciej!

List do Boga.

1. Drogi Boże piszę chociaż kilka słów,
innym razem napiszę więcej.
Na początku życzę Ci wszystkiego dobrego i pozdrawiam Cię najgoręcej.
Tak się jakoś złożyło, że nie miałam okazji podziękować za list coś mi przysłał.
Miałam wiele pracy, miałam wiele nauki, także piszę dopiero dzisiaj.

Ref.

U mnie wszystko jak dawniej,
tylko jeden samobójca więcej, tylko jedna znów rodzina rozbita,
tylko życie pędzi coraz prędej.
Gdzieś obok rozbił się samolot, trochę dalej trzęsła się ziemia...
Kiedy patrzę na to wszystko tak, jak dziś...

2. Tak w ogóle to przepraszam Cię bardzo za to, że tak długo milczałam, lecz dopiero dzisiaj zaczynam rozumieć Biblię, którą mi przysłałeś. Wczoraj odszedł ode mnie przyjaciel, z którym tak wiele mnie łączyło. I dopiero dzisiaj zaczynam doceniać czym jest życie i prawdziwa miłość.

Ref.

U mnie wszystko jak dawniej, tylko jeden samobójca więcej, tylko jedna znów rodzina rozbita, tylko życie pędzi coraz prędej. Gdzieś obok rozbił się samolot, trochę dalej trzęsła się ziemia. Kiedy patrzę na to wszystko tak jak dziś...

U mnie wszystko jak dawniej, tylko świat jest mniej kolorowy, tylko życie pędzi coraz prędej, tylko ludzie szybciej tracą głowy. Gdzieś obok rozbił się samolot, trochę dalej trzęsła się ziemia... Kiedy patrzę na to wszystko tak jak dziś..

— Ага...- сказав Сам собі Господь, — і пішов від них геть.

А на другий рік був неврожай. Нічого не вродилося на землі. От питає Бог Дмитра і Михайла:

— Підете, знов, цієї осені на землю подивитися на людей?

— Підемо, підемо, - сказали разом.

Відпустив їх Господь на цілий місяць, але вони через три дні повернулися.

— Чому ви так скоро вернулися? – питає Господь.

— А що там робити? Ніхто в гості не запрошує, не пригощає добром та вином. Не скачуть писані рукави, але сите черевце. Сумно й голодно всюди. Ні музики, ні співів ніде не чути, — розповідають вони сумно.

— А мене згадують? – питає Господь.

— По сто разів на годину, та все просять, щоб наступний рік був урожайним. Та ще й дітей уже вчать, що без Бога – ні до порога.

**Trzeba ofiarować Bogu
każdą pracę, każdy krok,
każdy nawet swój wypoczynek**

O, jak to pięknie, gdy się rzecz każdą czyni wspólnie z Bogiem

**Jeśli pracujesz z Bogiem,
On pracę twą błogosławi,
On nawet uświęca
wszystkie kroki twoje**

Kochani Parafianie i Przyjaciele Przemyślan Pochwalony Jezus Chrystus!!!

Cale nasze życie jest Pielgrzymowaniem, a przepominają nam o tym piesze pielgrzymki do Matki Bożej Częstochowskiej i nie tylko, bo na początku lipca syła pierza Pielgrzymka do Bolszowiec koło Halicza.

Z pielgrzymowaniem łączy się czas, trud, modlitwa, ale i wielka radość obcowania z przyrodą i innymi ludźmi.

Bóg nie zostawił nas bezradnych, ale postawił Swego Umiłowanego Syna Jezusa, który 33 lata był z nami, a teraz został z nami do końca świata, uktyty w Tabernakulum, gdzie czeka na nasze przyjscie na kwadransa, może i więcej, aby nas umocnić. Daje nam Swą Matkę Maryję, którą w tym miesiącu będziemy czcili 15 sierpnia obchodząc Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. W tym dniu będziemy święcić kwiaty. Maryja jest najpiękniejszym kwiatem pełną czystości, najmilsza Bogu, dlatego została wybrana na Matkę dla

Jezusa, Syna Bożego. Kochani Bracia i Siostry kochajmy Jezusa i Maryję i znajźmy czas aby się wspólnie pomodlić zwłaszcza teraz kiedy na Ukrainie trwa wojna. Jeżeli nie możemy przyjść do kościoła codziennie o godz. 17.30 odmawiać będziemy Różaniec i Koronkę do Miłosierdzia Bożego, to chociaż w domu z dziećmi jeden dziesiątek ofiarujmy Bogu i Maryi za nas i za świat.

Polecam Was w codziennej modlitwie Różańcowej i Was proszę o modlitwie.

W tym miesiącu opuszcza nas Ksiądz Cezary Czerwiński, który od 22 sierpnia będzie pracował w Centrum Młodzieżowym w Korostyszewie.

20 sierpnia 2017r. w Niedziele po Mszy Świętej o godz. 10.00 pożegnajmy naszego Kapłana Modlitwą i Dobrym Słowem.

Życzymy Księdzu Cezaremu obfitych łask Bożych, zdrowia i szczególnej opieki Maryi Wspomożycielki Wiernych i dziękujemy za wszelkie Dobro jakie przez trzy lata mogliśmy od Niego otrzymywać.

Z Bogiem

Ks. Piotr Smolka, Proboszcz.

Przemienienie Pańskie.



Dzisiejsza Ewangelia prowadzi nas wraz z Chrystusem, Piotrem, Jakubem i Janem na górę Tabor. Tam Chrystus przemienił się wobec swoich Apostołów. Jego twarz zajaśniała jak słońce, a szaty stały się olśniewająco białe. Apostołowie byli zachwyceni, choć poznali jedynie niewielki odblask wiecznej chwały Ojca, w której po swoim zmartwychwstaniu zasiadł Jezus. To wydarzenie pozostało tajemnicą dla pozostałych uczniów - dowiedzieli się o nim dopiero po wniebowstąpieniu Jezusa.

Święto Przemienienia Pańskiego przypomina, że Jezus może w każdej chwili odmienić nasz los. Ma ono

jednak jeszcze jeden, radosny, eschatologiczny aspekt: przyjdzie czas, że Pan odmieni nas wszystkich; nawet nasze ciała w tajemnicy zmartwychwstania uczyni uczestnikami swojej chwały. Dlatego dzisiejszy obchód jest dniem wielkiej radości i nadziei, że nasze przebywanie na ziemi nie będzie ostateczne, że przyjdzie po nim nieprzemijająca chwała. Przemienienie to jednak nie tylko pamiątka dokonanego faktu. To nie tylko nadzieja także naszego zmartwychwstania i przemiany. To równocześnie nakaz zostawiony przez Chrystusa, to zadanie wytyczone Jego wyznawcom. Warunkiem naszego eschatologicznego przemienienia jest stała przemiana duchowa, wewnętrzne, uparte naśladowanie Chrystusa. Ta przemiana w zarodku musi mieć podstawę na ziemi, by do swej pełni mogła dojść w wieczności. W drodze ku wieczności uczeń Jezusa musi być Mu wierny: myślą, słowem i chrześcijańskim czynem.

Chrystus obiecuje, że będziemy królować razem z Nim tam, gdzie - za Piotrem - będziemy powtarzać: "Mistrzu, jak dobrze, że tu jesteśmy". Warunkiem jest to, abyśmy już teraz pamiętali o tym, co dla nas przygotował Bóg, i abyśmy każdego dnia karmili się Jego Słowem i Ciałem. On chce, abyśmy ufnie i wytrwale się do Niego modlili, służyli bliźnim, rozwijając w sobie cnoty. Takie dążenie do przemiany będzie odpowiedzią na zaproszenie św. Pawła: "Przemieniajcie się przez odnawianie umysłu" (Rz 12, 2)

Для Вас Діти та Батьки.

Без Бога – ні до порога.

казки та легенди Гуцульщини від Галини Христан

Одного року дав Бог людям гарний урожай. Всього вродило багато: збіжжя всякого, бульби, кукурудзи, квасолі, гречки та гороху. В садах гілля ламалось від всяких плодів. От послав Бог восени св. Дмитра і св. Михайла, щоб побачили, чи люди за все вдячні Богу. Пішли обидва на землю, переодягнулися на звичайних гуцулів і ходять селами, придивляються до всього. Пустив їх Господь на тиждень.

А на землі – такі набутки всюди: то хрестини, то іменини, то весілля тиждень гуляють. Їдять, п'ють, музики коломийки витинають. Та й цих двох гостей до себе кожен припрошує та пригощає:

— Любі мої, ану, мой, за наших молодих випийте порцію!

— Просимо, гості дорогі, за нашого внука, за опришка маленького
споживайте на здоров`я!

— За нашого похресника!

Та пригощають, та до танців запрошують. Але земля дуднить під
легенькими постоликами. Старих бабів переберуть на молодих; та
сміху, та реготу. Баба стара у весільній сукні беззубим ротом собі теж
приспівує:

«Ой, де ж ти сі забавила, Марунко, Марунко?

За горами, з бахурами, мамунько, мамунько!»

«Та як собі заспіваю, очима поводжу,

Так до мене біжать хлопці, як на службу Божу.»

Музика, шум, гам, реготи, вівки. Забава, а забава! Пролетів тиждень,
як один день. Повернулися святі Дмитро і Михайло на небо.

— Були на землі? – питає Господь.

— Були, Божечку, були.

— Як там люди живуть? Що роблять?

— Добре живуть, шумно, весело, дуже добре. П`ють, гуляють,
веселощі кожен день.

— А чи згадують, що все це їм дав я?

— Та де, ніхто! Навіть стара баба всякі фіглі показує. Ми би ще хотіли
там бути...

księżycem pod stopami, a na głowie mającą wieniec z gwiazd dwunastu»
(por. Ap 12, 1).

Biblijna stronica Apokalipsy, którą czytamy w liturgii tej uroczystości,
mówi o walce między niewiastą a smokiem, między dobrem a złem.
Wydaje się, że św. Jan chciał nam przybliżyć na nowo pierwsze wersety
Księgi Rodzaju, opowiadające mroczne i dramatyczne dzieje grzechu
Adama i Ewy. Nasi praprzodkowie zostali pokonani przez złego; w pełni
czasów Jezus — nowy Adam, i Maryja — nowa Ewa, pokonują ostatecznie
nieprzyjaciela, i to właśnie jest radością tego dnia! Wraz ze zwycięstwem
Jezusa nad złem zostaje także pokonana wewnętrzna i fizyczna śmierć.
Maryja pierwsza wzięła w ramiona Syna Bożego — Jezusa, który stał się
dzieckiem; teraz jest pierwszą, która znajduje się obok Niego w chwale
nieba.

Dzisiaj świętujemy wielką tajemnicę; to tajemnica, która przynosi nam
wszystkim nadzieję i radość, w Maryi widzimy bowiem cel, do którego
zmierają ci wszyscy, którzy potrafią związać swoje życie z życiem Jezusa,

którzy potrafią iść za Nim tak, jak szła Maryja. To święto mówi więc o
naszej przyszłości, mówi, że my również staniemy u boku Jezusa w radości
Boga, i jest dla nas zachętą, abyśmy byli odważni, abyśmy wierzyli, że moc
zmartwychwstania Chrystusa może działać także
w nas i uczynić nas mężczyznami i kobietami,
którzy starają się żyć codziennie jakby już
zmartwychwstali, wnosząc światło dobra w
ciemności zła istniejącego w świecie.



Serdecznie pozdrawiam Was. Wniebowziętej
Matce Boga i ludzi zawieram cały Kościół.
Niech Maryja wyprasza wszystkim wierzącym i
ludziom dobrej woli obfitość darów i łask. Niech
otacza opieką tych, którzy się do Niej uciekają.
Przez Jej ręce niech Bóg wam błogostawi!

**22 lipca 2017r. odrzedł do wieczności Prezes BWS,
Przyjaciel i Nauczyciel, Dobry i Życzliwy Człowiek - Pan
WIESŁAW SOJKA.**

***Pokój Ci wieczny w cichej krainie,
Gdzie ból nie sięga, gdzie łza nie płynie,
Gdzie słyszysz Boga głos serdeczny
Pokój Ci wieczny.***

Na okoliczność zjazdu BWS, który odbył się 4 czerwca 2017r. w Oświęcimiu Prezes Stowarzyszenia Byłych Wychowanków i Wychowanek Salezjańskich Inspektorii Krakowskiej – pan Wiesław Sojka skierował do uczestników zjazdu następujący list

Drodzy Kapłani, Bracia koadiutorzy, Byli Wychowankowie i Przyjaciele.

Jak co roku spotykamy się w Zespole Szkół Salezjańskich w Oświęcimiu – naszej macierzy, by cieszyć się swoją obecnością, przypomnieć wartości, które wpajano nam podczas pobytu w szkole, ale przede wszystkim aby podtrzymać się wzajemnie na duchu w nadziei i miłości.

Chce Wam dzisiaj przypomnieć słowa naszego Ojca św. Jana Bosko, które w sposób szczególny ostatnio przemawiają do mnie: *Nie traćcie czasu, czyńcie dobrze, czyńcie wiele, a nigdy nie pożałujecie żeście coś zrobili.*

Każdy z nas znajduje się w jakimś momencie życia. Przed młodym człowiekiem stoi dorosłe życie, może stoją przed decyzją wyboru drogi życiowej. Wychowankowie Ci trochę starsi próbują żyć godnie często żyjąc na przekór współczesnemu światu. Mają swoje problemy i radości. Pamiętajcie jednak, że gdziekolwiek jesteście i jakkolwiek życie Was doświadcza:

„Nie traćcie czasu” na życie bez Boga.

„Nie traćcie czasu” na życie puste i bezwartościowe.

„Nie traćcie czasu” na zatraćcie się w smutku.

„Czyńcie dobrze” spędzając czas ze swoimi rodzinami.

„Czyńcie dobrze” pomagając drugiemu człowiekowi.

„Czyńcie dobrze” dzieląc się swoją miłością i nadzieją.

„Czyńcie wiele ” by bardziej zbliżyć się do Boga.

„Czyńcie wiele” by przez Wasz przykład ludzie zobaczyli w Was Chrystusa.

” Czyńcie wiele” żebyście nie żałowali każdej chwili swojego życia.

Na koniec chciałbym Wam powiedzieć, że ja także staram się nie tracić czasu, czynić dobrze i wiele.

Moi Drodzy Przyjaciele proszę Was o modlitwę.

Szczęść Wam Boże

Prezes BWS Wiesław Sojka.

Drodzy Byli Wychowankowie,
Dziś, kiedy czytamy ten list Pana Wiesława już niema, ale te jego pouczające słowa niech każdy z nas weźmie do swego serca. Bo nikt



modlitwę ..."

niewie co czeka jutro i czy nastąpi ono.

Róbmy dobro tu i teraz.

Żyjmy w zgodzie i w miłości. Nie gardźmy człowiekiem, bo w każdym mieszka Pan Jezus, w tym najbiedniejszym i w bogatym, w małym i wielkim.

Bądźmy życzliwymi i miejmy otwarte serca.

"... Głośmy zawsze, że Maryja Wspomożycielka otrzymała i otrzyma łaski szczególne, takie nadzwyczajne i cudowne dla tych, którzy starają się dać chrześcijańskie wychowanie zagubionej młodzieży przez dobre czyny, rady, własny przykład i po prostu

Św. Jan Bosko.

Benedykt XVI

Wniebowzięcie Maryi ukazuje cel, do którego zmierzamy wszyscy.

Rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański"
15 sierpnia 2011 — Castel Gandolfo

Drodzy bracia i siostry!

W połowie sierpnia chrześcijanie na Wschodzie i na Zachodzie wspólnie obchodzą uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. W Kościele katolickim — jak wiadomo — dogmat o Wniebowzięciu został ogłoszony przez mego czcigodnego poprzednika sługę Bożego papieża Piusa XII w Roku Świętym 1950. Ale historia wiary w tę tajemnicę sięga pierwszych wieków Kościoła.

To wydarzenie jest nazywane na Wschodzie jeszcze dzisiaj «Zaśnięciem Matki Bożej». Starożytna mozaika w bazylice Matki Boskiej Większej w Rzymie, do której inspiracją była właśnie wschodnia ikona *Dormitio* («Zaśnięcie»), przedstawia apostołów, którzy — uprzedzeni przez aniołów o ziemskim kresie życia Matki Jezusa — zgromadzili się wokół łoża Dziewicy. W centrum znajduje się Jezus, który trzyma w ramionach dziewczynkę: to Maryja, która stała się «maluczką» dla Królestwa i prowadzona jest przez Pana do nieba.

W Ewangelii św. Łukasza w dzisiejszej liturgii czytaliśmy, że «w tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [ziemi] Judy» (Łk 1, 39). W tamtych dniach Maryja udała się pośpiesznie z Galilei do miasteczka położonego w pobliżu Jerozolimy, aby odwiedzić swą krewną — Elżbietę. Dzisiaj kontemplujemy Ją wstępującą ku górze Bożej i wchodzącą do niebieskiego Jeruzalem, «obleczoną w słońce i z

